

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΩΝ

Β. Δ. ΚΟΥΓΕΑ

Η παρέμβαση της Εκτελεστικής Λειτουργίας στην διάθεση των πιστώσεων του κρατικού προϋπολογισμού

Εκδόσεις: Α. Ν. ΣΑΚΚΟΥΛΑ, 1998

Στο βιβλίο αυτό του Βασιλή Κουγέα, Επίκουρου Καθηγητή στο Γενικό Τμήμα Δικαίου του Παντείου Πανεπιστημίου και Συμβούλου Διοίκησης της Εθνικής Τράπεζας, με αφορμή ένα ζήτημα τεχνικής φύσης, δηλαδή τις διαδικασίες με τις οποίες τροποποιείται

από την εκτελεστική εξουσία ο ψηφισμένος από το κοινοβούλιο κρατικός προϋπολογισμός, επιδιώκεται τελικά να αναδειχθεί η αναγκαιότητα της διαρκούς νομιμοποίησης της δημοσιονομικής δράσης της εκτελεστικής λειτουργίας. Νομιμοποίηση που, κατά

τον συγγραφέα, μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την ενίσχυση των αρμοδιοτήτων του κοινοβουλίου για τις οποίες αναπτύσσει και συγκεκριμένες προτάσεις.

Ν. Θ. ΜΥΛΩΝΑ

Ελληνικά Αμοιβαία Κεφάλαια Θεωρία και Πρακτική

Συνέκδοση: Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών & Α. Ν. ΣΑΚΚΟΥΛΑ

Το βιβλίο αυτό του Αναπληρωτή Καθηγύ Χρηματοοικονομικής – Τμήμα Οικονομικών Επιστημών Πανεπιστημίου Αθηνών, Νικολάου Μυλωνά, αποτελεί μία ακαδημαϊκή διερεύνηση στο χώρο των αμοιβαίων κεφαλαίων στην Ελλάδα χωρίς όμως να στερείται από πρακτική ανάλυση και συμπερι-

φορά του κλάδου και των σημαντικότερων ελληνικών αμοιβαίων κεφαλαίων.

Η πρόσφατη ακαδημαϊκή ευφορία γύρω από αυτά ενοποιείται και καταγράφεται έτσι ώστε να εξηγήσει την ιδιαιτερότητα και τη λειτουργία της πιο εποπτευόμενης συλλογικής επέν-

δυσης.

Η ελληνική εμπειρία παρουσιάζεται σε όλο το φάσμα της εξέλιξης του κλάδου τόσο σε κεφάλαια και αποδόσεις όσο και στον κίνδυνο που διαχρονικά εμφάνισαν.

Γ. ΤΟΛΙΟΥ

Συγκέντρωση Κεφαλαίου, Τραπεζικοί και Ασφαλιστικοί Ομίλοι στην Ελληνική Κοινωνία

Παρουσίαση: Γ. ΑΡΓΕΙΤΗΣ, Διδάκτωρ Οικονομικών Επιστημών, μέλος Διδακτικού Προσωπικού του Οικονομικού Τμήματος Πανεπιστημίου Κρήτης

Η δημοσίευση της μελέτης του Γιάννη Τόλιου, “Συγκέντρωση Κεφαλαίου, Τραπεζικοί και Ασφαλιστικοί Ομίλοι στην Ελληνική Κοινωνία” (από τις “Εκδόσεις Σάκουλα), ήρθε να καλύψει ένα σημαντικό κενό στην ελληνική βιβλιογραφία. Για πρώτη φορά γίνεται συστηματική διερεύνηση του ρόλου των χρηματοπιστωτικών ομίλων στην ελληνική κοινωνία. Επίσης έρχεται σε μια επίκαιρη στιγμή να αναλύσει και να ερμηνεύσει θεωρητικά και εμπειρικά, τις συντελούμενες αλλαγές και ανακατατάξεις στο ελληνικό χρηματοπιστωτικό σύστημα. Το τελευταίο εκ των πραγμάτων βρίσκεται στην πρώτη γραμμή των εξελίξεων και των αναγκαίων προσαρμογών της ελληνικής οικονομίας στην πορεία προς την ΟΝΕ και το “ενιαίο νόμισμα”.

Η μελέτη ξεκινά με μία σύντομη θεωρητική τοποθέτηση του συγγραφέα για τις πιθανές αιτίες και τα χαρακτηριστικά των συντελούμενων αλλαγών στο διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα. Η ανάλυση εστιάζεται στο ρόλο των νέων τεχνολογιών, στην επιτάχυνση των διαδικασιών διεθνοποίη-

σης, ολοκλήρωσης και “παγκοσμιοποίησης” των χρηματοπιστωτικών σχέσεων, καθώς και τη μετάβαση στο “νεοφιλελεύθερο” μοντέλο διαχείρισης. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι θεωρητικές προεκτάσεις και τα συμπεράσματα της μελέτης όσον αφορά τις επιπτώσεις των αλλαγών στη χάραξη της οικονομικής πολιτικής σε εθνικό επίπεδο, στην αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων και στις αλλαγές στη σύνθεση της οικονομικής ελίτ.

Το κύριο μέρος της μελέτης αναλύει τις αλλαγές στο ελληνικό χρηματοπιστωτικό σύστημα και τους τραπεζικούς και ασφαλιστικούς ομίλους, όπως και τις αλλαγές στο επίπεδο συγκέντρωσης κεφαλαίου και ολιγοπωλιακής διάρθρωσης. Η μελέτη εξετάζει επίσης τη φύση των σχέσεων μεταξύ χρηματοπιστωτικών ομίλων με άλλους πολυκλαδικούς ομίλους (ελληνικούς και ξένους) και τη “διαπλοκή συμπεριόντων” μεταξύ τους.

Αξιοσημείωτη είναι η παρατήρηση του συγγραφέα ότι η προώθηση της πολιτικής φιλελευθεροποίησης σε συνδυασμό με την εφαρμογή σειράς

κοινοτικών οδηγιών και την επιτάχυνση των διαδικασιών διεθνοποίησης και “παγκοσμιοποίησης” των χρηματοπιστωτικών σχέσεων, έχουν μεταβάλει τους όρους συγκέντρωσης και διάθεσης των χρηματικών πόρων, καθώς και το είδος και ποιότητα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Η μελέτη υποστηρίζει ότι τα ελληνικά τραπεζικά ιδρύματα μετεξελίσσονται βαθμιαία σε χρηματοπιστωτικούς φορείς “ευέλικτης εξειδίκευσης” και “ολοκληρωμένης εξυπηρέτησης”, με προσφορά όλο και νέων χρηματοπιστωτικών “προϊόντων” από εξειδικευμένους θυγατρικούς φορείς. Παρατηρεί επίσης ότι όλοι οι μεγάλοι ελληνικοί τραπεζικοί και ασφαλιστικοί όμιλοι, έχουν ενισχύσει την παρουσία τους στο εξωτερικό, αποκτώντας χαρακτηριστικά σύγχρονων χρηματοπιστωτικών ομίλων, τύπου “financial conglomerates”, ενώ ορισμένοι ξένοι τραπεζικοί και ασφαλιστικοί όμιλοι έχουν δημιουργήσει χρηματοπιστωτικούς υπο-ομίλους στην ελληνική οικονομία (Citibank, ABN-AMRO, American Express, Société Générale, κ.ά.).

Σύμφωνα με τη μελέτη, σημαντικές

αλλαγές επέρχονται στους μεγάλους κρατικούς τραπεζικούς ομίλους (Εθνικής, Εμπορικής, κ.ά.), με το βαθμιαίο μετασηματισμό τους από “παλαιού” σε “νέου” τύπου χρηματοπιστωτικούς ομίλους (finance groups). Επίσης ορισμένοι μεγάλοι ιδιωτικοί “χρηματοπιστωτικοί” όμιλοι, με την απορρόφηση μικρότερων τραπεζών (κρατικών και ιδιωτικών) και διεύρυνση των κεφαλαιακών διασυνδέσεων με άλλους πολυκλαδικούς ομίλους, αποκτούν όλο και περισσότερο γνωρίσματα “χρηματοπιστωτικών ομίλων” (Ομίλος Alpha Πίστωσης, Eurobank, Τράπεζας Πειραιώς, Ιντεραμέρικαν, κ.ά.).

Παρ’ ότι τα μέτρα φιλελευθεροποίησης του τραπεζικού συστήματος και η κατάργηση των θεσμικών προνομίων, περιόρισαν ως ένα βαθμό τη δύναμη των μεγάλων κρατικών ομίλων, εξακολουθούν παρ’ όλα αυτά να έχουν “δεσποζούσα θέση” στο εγχώριο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Ο περιορισμός της επιχειρηματικής δραστηριότητας σε άλλες σφαίρες εκτός πιστωτικού τομέα (βιομηχανία, εμπόριο, ξενοδοχεία, κ.ά.), συνοδεύεται από σημαντική επέκταση σε νέες χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες. Ταυτόχρονα η υποβάθμιση του ρόλου τους, ως εθνικών μοχλών κρατικής ρύθμισης, συνοδεύεται σε ορισμένες περιπτώσεις (ΑΤΕ, ΕΤΒΑ), από ενίσχυση του ρόλου τους ως υπερεθνικών μηχανισμών ρύθμισης.

Αξιοσημείωτη είναι η διαπίστωση του συγγραφέα ότι οι αλλαγές στο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των τραπεζών και των χρηματοπιστωτικών φορέων, ασκούν άμεση επίδραση στο επίπεδο συγκέντρωσης και συγκε-

ντροποίησης εργασιών και κεφαλαίων και στη μονοπωλιακή διάρθρωση. Στο εμπειρικό της κομμάτι η μελέτη δείχνει με πληθώρα στοιχείων ότι παρά τις ανακατατάξεις της τελευταίας πενταετίας, ο βαθμός μονοπωλιακού ελέγχου εξακολουθεί να παραμένει υψηλός. Με την είσοδο νέων ιδιωτικών τραπεζών και το κύμα εξαγορών και συγχωνεύσεων, επέρχονται ανακατατάξεις στα μερίδια αγοράς και διαμορφώνεται νέα μονοπωλιακή δομή, με τις κρατικές τράπεζες να “χάνουν έδαφος” σε όφελος των ιδιωτικών και ξένων τραπεζών. Ανάλογα φαινόμενα παρατηρούνται και στη σφαίρα των ασφαλιστικών εταιρειών, όπου σαν αποτέλεσμα των διαδικασιών συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης, ορισμένες μεγάλες ασφαλιστικές εταιρείες με δεσποζούσα θέση στην αγορά, έχουν επεκτείνει τη δράση τους σε άλλους τομείς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών και έχουν δημιουργήσει μεγάλους “τραπεζο-ασφαλιστικούς ομίλους” (Ιντεραμέρικαν, Λοπίς-Πρόνοια, Nationale-Nederlanden, κ.ά.).

Όσον αφορά τον τομέα των εργασιακών σχέσεων, η μελέτη διαπιστώνει ότι οι διαδικασίες φιλελευθεροποίησης των χρηματοπιστωτικών σχέσεων, οι οργανωτικές και κεφαλαιακές αναδιορθώσεις των χρηματοπιστωτικών ομίλων, έχουν επιφέρει ουσιαστικές αλλαγές στις μορφές και χρόνο απασχόλησης, στα συστήματα και επίπεδα αμοιβών, στις συνθήκες εργασίας και ιεραρχικής εξέλιξης, στις διαδικασίες εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης, στις συλλογικές συμβάσεις, στα ασφαλι-

στικά δικαιώματα, κ.ά.

Συμπερασματικά εκτιμώ ότι η μελέτη του Γιάννη Τόλιου έχει αξιόλογη συνεισφορά στην περιορισμένη επί του θέματος βιβλιογραφία. Πέρα από το πλούσιο εμπειρικό υλικό της, η μελέτη προσφέρει μία σύγχρονη θεώρηση της έννοιας του “χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου”, των σχέσεων ιδιοκτησίας από οικονομική και νομική άποψη και του ρόλου των τραπεζικών ομίλων, στην πορεία μετάβασης του οικονομικού συστήματος σε ένα νέο μοντέλο διαχείρισης.

Ο συγγραφέας σωστά επισημαίνει την ανάγκη βαθύτερης εξέτασης του ρόλου του “χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου” στην ελληνική οικονομία και της εποπτείας και ελέγχου των μεγάλων πολυεθνικών χρηματοπιστωτικών ομίλων. Η εργασία από πλευράς όγκου θα μπορούσε ενδεχομένως να ήταν μικρότερη, αν η εξέταση των χρηματοπιστωτικών ομίλων ήταν πιο συνοπτική. Όμως κάτι τέτοιο πιθανόν να μείωνε την αξιοπιστία των συμπερασμάτων της και από αυτήν την άποψη ήταν οπωσδήποτε η καλύτερη επιλογή.

Ν. ΦΙΛΙΠΠΑ — Επίκουρου Καθηγήτριά Πανεπιστημίου Πειραιά

Η αγορά των Αμοιβαίων Κεφαλαίων στην Ελλάδα

Παρουσίαση: Κ. ΣΥΡΙΟΠΟΥΛΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής Πανεπιστημίου Μακεδονίας, Οικονομικό Τμήμα

Ο θεσμός των Αμοιβαίων Κεφαλαίων (Α/Κ) έχει γνωρίσει τεράστια εξάπλωση, τόσο σε εγχώριο όσο και σε διεθνές επίπεδο. Τα Α/Κ που λειτουργούσαν στην ελληνική αγορά στο τέλος του 1998 ανέρχονταν σε 178, έναντι 160 στο τέλος του 1997. Από αυτά, τα 64 ήταν Ομολογιακά, 42 Διαχείρισης Διαθεσίμων, 40 Μετοχικά, 30 Μικτά και 2 Ειδικού τύπου. Το συνολικό ενεργητικό των Α/Κ το 1998 έφτασε τα 8,9 τρισ. δρχ., αυξημένο κατά 23% έναντι του 1997⁽¹⁾. Συγχρόνως, στην ελληνική αγορά Α/Κ παρατηρείται μεγάλη συγκεντρωσιμότητα, αφού οι 8 ΑΕΔΑΚ κατέχουν το 75,5% περίπου του συνολικού μεριδίου της αγοράς.

Η διεθνής αγορά των Α/Κ είναι τεράστια, αν σκεφτεί κανείς ότι, το α' εξάμηνο του 1998 λειτούργησαν 37.532 Α/Κ με συνολικό ενεργητικό 7,7 τρισεκ. ECU, εκ των οποίων τα 18.674 ήταν στην Ευρωπαϊκή Ένωση (συνολικού ενεργητικού 2,1 τρισεκ. ECU). Οι ΗΠΑ, η μεγαλύτερη αγορά των Α/Κ, κατέχουν το 61% του παγκόσμιου συνολικού ενεργητικού και, ακολουθούν η Ευρωπαϊκή Ένω-

ση (με 27,2%), η Ιαπωνία (με 3,8%) και ο Καναδάς (με 2,6%). Το μεγαλύτερο μέρος των Α/Κ είναι Μετοχικά (47% του παγκόσμιου ενεργητικού) και, ακολουθούν τα Ομολογιακά με 22,9% και τα Διαχείρισης Διαθεσίμων με 21%.

Σύμφωνα με τα πορίσματα πρόσφατης μελέτης της Διεύθυνσης Μελετών, Παρακολούθησης της Κεφαλαιαγοράς και Διεθνών Σχέσεων της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, η ελληνική αγορά Α/Κ είναι η μοναδική στην Ευρώπη, που οι επενδυτές διατηρούν πολύ υψηλές τοποθετήσεις σε Α/Κ Διαχείρισης Διαθεσίμων και Ομολογιακών Α/Κ. Αυτό οφείλεται, κυρίως, στα υψηλά επιτόκια που επικρατούσαν στην ελληνική αγορά, σε σύγκριση με τις ευρωπαϊκές αγορές. Τελευταία, πάντως, με την ενδυνάμωση της χρηματιστηριακής αγοράς το μερίδιο των Μετοχικών Α/Κ στην ελληνική αγορά έχει αυξηθεί.

Η ανάπτυξη αυτή έχει σαν αποτέλεσμα τη συμπλήρωση και τον εκσυγχρονισμό της νομοθεσίας στο χώρο των θεσμικών επενδύσεων. Ετσι, στη διάρκεια του 1998, η Επιτροπή Κε-

φαλαιαγοράς προχώρησε στην έκδοση κανονιστικών διατάξεων με την Απόφαση για την Ονοματολογική Κατάταξη των Α/Κ, την Απόφαση για τη Διάθεση Αλλοδαπών Οργανισμών Συλλογικών Επενδύσεων και ευθύνη των αντιπροσώπων των Οργανισμών Συλλογικών Επενδύσεων χωρών-μελών της ΕΟΚ, τη θέσπιση Κώδικα Δεοντολογίας Θεσμικών Επενδυτών, καθώς και άλλες αποφάσεις για την προστασία των επενδυτών των Α/Κ.

Η εξάπλωση αυτή των Αμοιβαίων Κεφαλαίων είχε ως αποτέλεσμα την παράλληλη αύξηση του ενδιαφέροντος των ερευνητών αλλά και άλλων ειδικών για την περιγραφή των δραστηριοτήτων των Α/Κ, την καταγραφή των πλεονεκτημάτων του θεσμού, την αξιολόγηση της επίδοσης των διαχειριστών αλλά και τη διερεύνηση άλλων πτυχών των Α/Κ.

Στην Ελλάδα, παρά την έντονη ανάπτυξη του θεσμού των Α/Κ τη δεκαετία του '90, η βιβλιογραφία στο χώρο είναι σχετικά περιορισμένη.

⁽¹⁾ Να σημειωθεί ότι την περίοδο 1989-1990 λειτουργούσαν στην Ελλάδα 6 ΑΕΔΑΚ, που διαχειρίζονταν 7 Α/Κ.

Το νέο βιβλίο του Επίκουρου Καθηγητή του Πανεπιστημίου Πειραιώς Νικολάου Δ. Φίλιππα, με τίτλο *Αμοιβαία Κεφάλαια και Χρηματοπιστωτικό Περιβάλλον* έρχεται να εμπλουτίσει την Ελληνική βιβλιογραφία, συνδυάζοντας με αποτελεσματικό τρόπο τη θεωρία, την εμπειρική έρευνα αλλά και την πρακτική των Αμοιβαίων Κεφαλαίων.

Το βιβλίο αυτό με τη σωστή του δόμηση προσφέρει στον αναγνώστη μια ξενάγηση στο γοπητικό κόσμο των Αμοιβαίων Κεφαλαίων. Επί πλέον επιτυγχάνει να προσφέρει την άμεση ενημέρωση, απαραίτητη για την κατανόηση των εναλλακτικών επενδυτικών επιλογών, αλλά και παράλληλα την εμπάθυνση των εννοιών για μια πιο αποτελεσματική επενδυτική απόφαση.

Ένα από τα πιο ενδιαφέροντα σημεία του βιβλίου είναι η θεωρητική αναφορά αλλά και η εμπειρική αξιολόγηση της επίδοσης των Αμοιβαίων Κεφαλαίων. Όπως αναφέρει ο συγγραφέας στην εισαγωγή του, η αξιολόγηση της επίδοσης των Α/Κ παρουσιάζει τεράστιο ενδιαφέρον τόσο σε μικρό όσο και σε μεγάλο επίπεδο. Σε μικρό επίπεδο είναι πολύ σημαντικό για έναν επενδυτή που τοποθετεί τα κεφάλαιά του στην επαγγελματική διαχείριση να αξιολογήσει τις επιδόσεις του Α/Κ που έχει εμπιστευτεί σε σχέση με τα υπόλοιπα. Σε μεγάλο επίπεδο, πρέπει να γνωρίζουμε εάν οι διαχειριστές ως ομάδα, προσφέρουν επιπρόσθετη αξία στα χαρτοφυλάκια τα οποία διαχειρίζονται ή προκαλούν σπατάλες πόρων μέσω του υψηλού κόστους συναλλαγών που δημιουρ-

γεί η συνεχής επαγγελματική διαχείριση που διενεργούν. Παρά το γεγονός λοιπόν ότι τα Α/Κ τα διαχειρίζονται επαγγελματίες, πρέπει να ελέγχονται και να αξιολογούνται. Για την αξιολόγηση της επίδοσης των Α/Κ απαιτείται η κατανόηση σύνθετων εννοιών όπως οι κίνδυνοι των Α/Κ, ο συγχρονισμός (timing) των διαχειριστών και η επιλεκτικότητα (selectivity) τους. Οι έννοιες αυτές αναλύονται διεξοδικά στο βιβλίο και παράλληλα παρουσιάζονται με έναν εύληπτο τρόπο τα βασικότερα υποδείγματα αξιολόγησης των Α/Κ αλλά και οι περιορισμοί αυτών. Τέτοια υποδείγματα είναι των Sharpe (1966), Treynor (1965), Jensen (1968), Treynor-Mazuy (1966) και Henriksson-Merton (1981). Επί πλέον ο συγγραφέας έχει υπολογίσει όλους τους κινδύνους των ελληνικών Μικτών και Μετοχικών Αμοιβαίων Κεφαλαίων για την περίοδο 1990-1997. Στη συνέχεια μετά από λεπτομερή και επιστημονική ανάλυση κατατάσσει το εξεταζόμενο δείγμα με βάση την επίδοσή τους και επιχειρεί έλεγχο της διαχρονικής μεταβολής του κινδύνου και της επίδοσής τους.

Ας δούμε όμως πιο αναλυτικά τα περιεχόμενα των κεφαλαίων του βιβλίου.

Στο Κεφάλαιο 1 παρουσιάζονται ορισμένες έννοιες, απαραίτητες για την κατανόηση της λειτουργίας ενός σύγχρονου χρηματοοικονομικού συστήματος. Στο Κεφάλαιο 2 παρουσιάζονται οι κυριότερες επενδύσεις της Ελλάδας, ενώ στο Κεφάλαιο 3 παρουσιάζονται τα βασικά στάδια της ανάλυσης των οικονομικών δεδομέ-

νων.

Οι έννοιες της απόδοσης και του κινδύνου αναλύονται στο Κεφάλαιο 4 ενώ στο Κεφάλαιο 5 παρουσιάζονται οι εναλλακτικές μορφές διαφοροποίησης, χρήσιμες για την κατασκευή, διαχείριση και αξιολόγηση χαρτοφυλακίων.

Στο Κεφάλαιο 6 επιχειρείται ιστορική ανασκόπηση της χρηματοπιστωτικής αγοράς των Αθηνών. Στο ίδιο κεφάλαιο παρουσιάζονται οι τρέχουσες εξελίξεις της. Σκοπός του Κεφαλαίου 7 είναι η παρουσίαση και η ταυτόχρονη αξιολόγηση των κυριότερων χρηματοπιστωτικών δεικτών οι οποίοι καταγράφουν τη συμπεριφορά των τιμών των μετοχών που διαπραγματεύονται στη χρηματοπιστωτική αγορά των Αθηνών. Στο ίδιο κεφάλαιο παρουσιάζονται πρωτότυπα εμπειρικά αποτελέσματα τα οποία προέκυψαν από την κατασκευή ενός δείκτη συνολικής απόδοσης για τη χρηματοπιστωτική αγορά των Αθηνών.

Στο Κεφάλαιο 8 αναλύονται τα βασικά χαρακτηριστικά των Αμοιβαίων Κεφαλαίων, ενώ στο Κεφάλαιο 9 παρουσιάζονται τα χαρακτηριστικά της αγοράς των ελληνικών Αμοιβαίων Κεφαλαίων. Στο Κεφάλαιο 10 παρουσιάζονται σύγχρονες θεωρητικές προσεγγίσεις και διεθνείς εμπειρικές αποδείξεις για τους παράγοντες που επηρεάζουν τη ζήτηση για επενδύσεις στα Αμοιβαία Κεφάλαια. Οι αρχές κατασκευής και διαχείρισης χαρτοφυλακίων καταγράφονται στο Κεφάλαιο 11, ενώ στο Κεφάλαιο 12 παρουσιάζονται πρωτότυπα εμπειρικά αποτελέσματα εκτίμησης των κινδύνων όλων των μικτών και μετοχικών

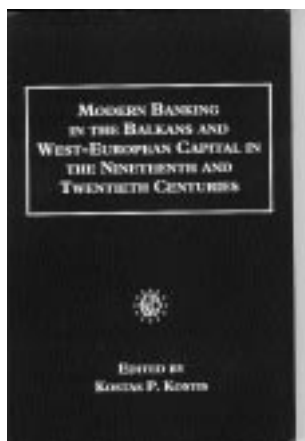
Αμοιβαίων Κεφαλαίων για κάθε έτος της περιόδου 1990-1997. Οι βασικές θεωρητικές προσεγγίσεις της αξιολόγησης της επίδοσης των Αμοιβαίων Κεφαλαίων παρουσιάζονται στο Κεφάλαιο 13. Στο Κεφάλαιο 14 παρουσιάζονται πρωτότυπα αποτελέσματα αξιολόγησης της επίδοσης των μικτών και μετοχικών Αμοιβαίων Κεφαλαίων στην Ελλάδα.

Στο Κεφάλαιο 15 επιχειρείται συνοπτική παρουσίαση των χαρακτηριστικών των κυριότερων μορφών επένδυσης, μια χρήσιμη κωδικοποίηση για τους επενδυτές αλλά και τους πωλητές Αμοιβαίων Κεφαλαίων. Τα κριτήρια επιλογής των Αμοιβαίων Κεφαλαίων και ένας ενδιαφέρων δεκάλογος των επιτυχημένων τοποθετήσεων σε Αμοιβαία Κεφάλαια παρουσιάζονται

στο 16ο Κεφάλαιο. Ο πρόσφατος κώδικας δεοντολογίας των θεσμικών επενδυτών, ο οποίος θεσπίζει τις γενικές αρχές και τους κανόνες που οφείλουν να τηρούν οι Εταιρείες Διαχείρισης, τα στελέχη τους και οι διάφοροι συνεργάτες τους ως προς τον ανταγωνισμό, τη διαφήμιση αλλά ιδιαίτερα τους μεριδίουχους παρουσιάζονται στο 17ο Κεφάλαιο. Στο Κεφάλαιο 18 παρουσιάζονται απαντήσεις 50 βασικών ερωτήσεων που συχνά απασχολούν μεγάλο τμήμα του επενδυτικού κοινού. Τέλος, στο Παράρτημα κατατάσσονται τα Αμοιβαία Κεφάλαια με βάση την ετήσια απόδοσή τους για την περίοδο 1990-1997.

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να επισημάνω ότι το βιβλίο αυτό θα είναι

ιδιαίτερα χρήσιμο στον απλό επενδυτή, στους φοιτητές των Ανώτερων και Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, στους ερευνητές των οικονομικών φαινομένων, αλλά ιδιαίτερα στα στελέχη των τραπεζικών και ασφαλιστικών δικτύων τα οποία ασχολούνται με την προώθηση των πωλήσεων των Αμοιβαίων Κεφαλαίων.

Modern Banking in the Balkans and West-European Capital in the Nineteenth and Twentieth Centuries

Επιμέλεια: Κ. ΚΩΣΤΗΣ, Associate Professor in the Department of Political Science at the University of Athens

Η τελευταία έκδοση της *European Association for Banking History* απορρέει από τις εργασίες της ημερίδας για το τραπεζικό σύστημα στα Βαλκάνια και το ρόλο των δυτικοευρωπαϊκών κεφαλαίων, που είχε οργανωθεί το 1997 στην Αθήνα, με την ευκαιρία του εορτασμού των 70 χρόνων της Ένωσης Ελληνικών

Τραπεζών.

Στα επί μέρους κεφάλαια του έργου, με την επιμέλεια του καθηγητή κ. Κώστα Κωστή, αναπτύσσονται οι εμπειρίες του τραπεζικού συστήματος κάθε χώρας, οι τρόποι απορρόφησης των ξένων κεφαλαίων καθώς και η δυναμική της επίδρασης των δυτικοευρωπαϊκών πόρων στα

Βαλκάνια.

Πρόκειται για μία ιστορική αλλά και συγχρόνως ιδιαίτερα επίκαιρη συμβολή της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών στο “γίγνεσθαι” των Βαλκανίων.

